

na 1918, čís. 11 Sb. z. a n., nyní státně uznanému také pro tu část republiky Československé, kde zákon ten posud platí, přiznává se ve smyslu zákona toho užívání také dalšího názvu „Jednota bratrská“, s dosavadními jmény rovnocenného.

Dr. Šusta v. r.

320.

Zákon ze dne 12. srpna 1921,

jímž se povoluje úvěr k boji proti nákazám zvířecím, zvláště proti moru skotu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

K boji proti nákazám zvířecím, zvláště proti moru skotu povoluje se ze státních prostředků na rok 1921 částka 10,000.000 Kč.

§ 2.

Peněz těch užije ministerstvo zemědělství, aby opatřilo čeho třeba k profylaxi a tlumení nákaz zvířecích, zvláště moru skotu v celé oblasti republiky; po případě může ministerstvo zemědělství použití z této částky potřebných peněz k opatřením na potírání škůdců kultur rostlinných.

§ 3.

Vláda se zmocňuje, aby částku v § 1 uvedenou si opatřila úvěrními operacemi na krátkou dobu. Úvěr tento jest osvobozen od daně rentové.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr zemědělství v dohodě s ministrem financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Brdlík v. r.

321.

Zákon ze dne 12. srpna 1921

o všeobecné dani z obratu a z pracovních výkonů a o dani přepychové, kterým se mění zákon ze dne 11. prosince 1919, čís. 658 Sb. z. a n., a zákon ze dne 29. ledna 1920, čís. 70 Sb. z. a n., o všeobecné dani z převodu statků a z pracovních výkonů a o dani přepychové.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.

Všeobecná daň z obratu a z pracovních výkonů.

I. Předmět daně.

§ 1.

Zdanitelné dodávky a výkony.

(1) Dani podle hlavy první tohoto zákona podrobeny jsou úplatné tuzemské dodávky (§ 2), a výkony (§ 3), prováděné v jakékoliv samostatné činnosti.

(2) Nezáleží na tom, děje-li se dodávka nebo výkon dobrovolně anebo podle zákonného nařízení, pokud se týče po úředním příkazu, byly-li dodávka neb výkon opravdu uskutečněny aneb platí-li podle zákona za uskutečněny, byla-li skutečně převedena fyzická držba, anebo stala-li se dodávka bez skutečného odevzdání fyzické držby. Skutečným převodem držby jest též nabytí držby zástupcem. Dani podléhají i dodávky z dražeb.

(3) Při obchodu komisionářském zdaňuje se vždy samostatně dodávka mezi komitentem a komisionářem a dodávka mezi komisionářem a osobou třetí, i když komisionář nenabyl ani držby ani vlastnictví zboží. Při dodávkách vzájemných (na př. při naturální směně) předpokládají se vždy dvě samostatně zdanitelné dodávky.

(4) Dani jsou podrobeny nehledíc na úplatnost dodávky a výkony mezi různými závody téhož podniku (§ 6) a dodávky a výkony mezi souvislými podniky a závody téhož majitele. Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem zemědělství a ministerstvem obchodu vymezilo pro jednotlivá odvětví výroby rozsah této daňové povinnosti.

(5) Dani jest konečně podrobena, vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost neb jiné nevýdělečné upotře-

bení a pro zaměstnance podnikatelovy. Do domácnosti se při tom počítají též osoby služební a čeled'. Dani však nepodléhá to, co se vezme z vlastního podniku k plnění naturálního výměnku.

(6) Při naturální mzdě čeledi a služebných, pak při dodávkách potravin a jiných předmětů spotřeby ve vlastním podniku vyráběných neb prodávaných, které dodávají podnikatelé svým zaměstnancům podle služební nebo pracovní smlouvy, předpokládá zákon vždy nejdříve zdanitelnou dodávku z vlastního podniku (hospodářství výdělečného) do domácnosti podnikatelovy (hospodářství spotřebního) a pak teprve další dodávku z domácnosti podnikatelovy na shora zmíněné osoby, jsoucí v poměru služebném, kterážto poslední dodávka dani nepodléhá.

§ 2.

Předmět zdanitelných dodávek.

Dani podrobeny jsou dodávky:

1. movitých věcí hmotných, čítajíc v to vodu, plyn, elektrický proud a pod.

Dodávky věcí spojených s pozemky podléhají dani, pokud se prodávají věci ty bez pozemku, i když se tak děje před jich odloučením od pozemků. Co platí o věcech celých, platí i o podílech na nich;

2. práv, která jsou předmětem právního obchodu a která nejsou předmětem zápisu do veřejných knih o věcech nemovitých, tak zvláště práv autorských, z ochrany známek a vzorků a jiných výhradních práv (licencí, koncesí, provozovacích práv atd.);

3. komplexů věcí a práv sub 1 a 2 uvedených při prodeji celých podniků, s vyloučením nemovitostí.

§ 3.

Zdanitelné výkony.

Dani podrobeny jsou výkony, jež jsou předmětem samostatného podnikání (§ 6), tak zvláště řemeslné a průmyslové zpracování dodaných hmot (suróvin, polotovarů, tovarů), doprava všeho druhu, povoznictví, výkony podniků stavebních a instalačních, výkony samostatně provozovaných svobodných povolání (advokátů, notářů, lékařů, civilních inženýrů, škol hudebních, jazykových a jiných ústavů vychovávacích, pensionátů a

pod.), výkony podniků hotelových včetně podnikatelského pronajímání bytů, zprostředkování práce, výkony kanceláří informačních, holičů, masérů atd.

§ 4.

Od daně osvobozené dodávky a výkony.

Dani nejsou podrobeny:

1. vnucené dražby;
2. dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví;
3. dodávky drahých kovů a jich směsí k ražbě peněz za podmínek, jež stanoví nařízení;
4. poskytování úvěru a převody peněžních pohledávek, zvláště směnek a šeků, peněžní vklady všeho druhu, převody cenných papírů, losů, podílů společenských, tuzemských i cizozemských zákonných platidel kovových i papírových;
5. dodávky předmětů státního monopolu;
6. dodávky platných neznehodnocených úředních známek a tiskopisů;
7. dodávky vody a výkony jatečné (hlídání, krmení a porážky dobytka), prováděné státem a veřejnoprávními svazky v jejich vlastních podnicích; dále dodávky elektrického proudu a plynu pro veřejné osvětlení;
8. dodávky a výkony podle pojišťovacích smluv, podrobených poplatku podle císař. nař. ze dne 15. září 1915, č. 280 ř. z., pokud se týče na Slovensku a v Podkarpatské Rusi podle zák. čl. VIII. z r. 1833, sazební položky 89, Sbírky poplatkových zákonů, i když příslušná pojišťovací smlouva jest podle zvláštních ustanovení těchto zákonů od poplatku osvobozena;

9. zpětná úplatná dodávka odpadků, získaných při výrobě, členům společenstev prodejních a nákupních, která obmezují působnost na členstvo; dále vrácené částky úplaty za zboží, dodané členům;

10. dodávky a výkony mezi tuzemskými závody téhož podniku a mezi souvislými tuzemskými závody a podniky téhož majitele (§§ 1 a 6), nepřesahující u jednoho závodu ročně 50.000 Kč;

11. dodávky nepodnikatelů (§ 5, bod 4.), pokud cena jednotlivé dodávky nepřesahuje 500 Kč;

12. dodávky léčiv, léčebných pomůcek, léčebných vod a podávání léčebných lázní, dále výkony lékařů, pokud úplaty za tyto dodávky resp. výkony hradí nemocenské pokladny, uvedené v zákonu ze dne 30. března 1888, č. 33 ř. z., ve znění zák. ze dne 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n., resp. pokud jde o Slovensko a Podkarpatskou Rus, v zák. čl. XVI. ai 1900, dále čl. XIX. ai 1907, změněném nařízením ze dne 23. září 1919, č. 516 Sb. z. a n. Stejně osvobození platí i pro úrazové pojišťovny resp. pro zemskou úřadovnu pro pojišťování dělníků v Bratislavě, jestliže převezmou léčení na místo nemocenské pokladny po rozumu ustanovení § 32 zák. ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., a pro nemocenské pokladny státních drah, spravované ministerstvem železnic, jakož i pro nemocenské pokladny společenstevní a pro osoby, opatřené vysvědčením chudinským.

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby osvobození toto rozšířilo i na jiná podobná zařízení, která snad později zákonem budou uvedena v život;

13. nařízením ministerstva financí mohou býti osvobozeny dodávky a pracovní výkony, které provádějí stát a nucené svazky ve státě za výjimečných poměrů, vyvolaných válkou, aby zaopatřily obyvatelstvo potravinami a jinými životními potřebami, krmivem pro dobytek a hnojivem, pokud se obchody a výkony tyto nedějí ve vlastních podnicích k tomu zřízených;

14. vývoz, průvoz a dovoz je daně prostý. Ministerstvo financí se zmocňuje, aby poskytlo v případech zvlášť ohleduhodných, po slyšení ministerstva obchodu, obchodních a živnostenských komor, československé živnostenské rady, po případě zemědělských rad, zvláštní další úlevy a osvobození pro vývozní neb dovozní podniky;

15. ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem obchodu, po případě s ministerstvem zemědělství osvoboditi dodávky neb výkony, které provádějí v mezích svých stanov pro své členy svépomocné organizace podnikatelů, aby jim zprostředkovaly společný nákup surovin a pomocných látek nebo prodej jejich surovin a výrobků, jestliže tyto organizace pracují pouze za náhradu režijních výloh;

16. dodávky a pracovní výkony domácích dělníků, prováděné jimi samými nebo členy jejich rodiny, kteří žijí s nimi ve společné domácnosti.

II. Daňové subjekty.

§ 5.

Kdo platí daň.

Daň platiti jsou povinni:

1. podnikatelé, v jichž podnicích nebo závodech (§§ 1 a 6) se dodávka nebo výkon zdanitelný děje, a to i tenkrát, když dodávka nebo výkon jsou vzhledem k povaze podniku příležitostně a do rámce podniku nespádají;

2. v konkursním řízení konkursní správce;

3. při dražbách mimosoudních ten, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních ten, kdo o dražbu žádá, při čemž soud může žádati přiměřenou zálohu na daň;

4. při dodávkách nepodnikatelů dodavatel předmětu. Z výkonů nepodnikatelé daně neplatí kromě případů podle §u 27, odst. 1., druhá věta.

§ 6.

Pojem podnikatele, pojem závodu.

(1) Podnikatelé podle tohoto zákona jsou fyzické nebo právnické osoby, které provozují samostatnou trvalou neb občasnou výdělečnou činnost jakéhokoliv druhu, tedy právě tak ve výrobě prvotní jako v průmyslu, obchodu, dopravě nebo v jiném oboru. Okolnost, že společenský podnik omezuje výkony nebo dodávky na členstvo, neruší jeho povahy podnikatelské. Úmysl zisku není podmínkou.

(2) Za samostatný závod v rámci podniku podle §u 1, odst. 4., a §u 4, bodu 10., se považuje takový oddíl podniku, který jest technicky (uzavřeným pracovním pochodem) jednotným celkem, jehož činnost bývá též předmětem samostatných podniků a jehož pracovní výsledek jest předmětem trhu. V případech sporných rozhoduje ministr financí po slyšení příslušné obchodní a živnostenské komory, československé živnostenské rady, po případě zemědělské rady.

§ 7.

Od daně osvobozené subjekty.

Od daně jsou osvobozeny:

1. stát co do poštovní, telegrafní a telefonní služby a podniky dopravní co do povinných výkonů pro tuto státní službu;

2. dráhy hlavní, místní a drobné co do dávek a výkonů s provozem souvisejících;

3. podniky výlučně dobročinné nebo všeobecně prospěšné, pokud jim na zvláštní žádost osvobození přirkl ministerstvo financí, a to pouze u dodávek a výkonů, jichž cena zůstává pod průměrnou cenou dodávek a výkonů toho druhu u podniků výdělečných. U svépomocných družstev nákupních a prodejních se charakter dobročinnosti a všeobecné prospěšnosti nepředpokládá. Podmínky tohoto osvobození upravuje nařízení.

§ 8.

Kdo ručí za daň. Regres.

(1) Převeďte-li se podnik úplatně nebo bezúplatně, ručí nabyvatel za daň připadající na běžné daňové období nerozdílnou rukou s bývalým majitelem podniku. Rovněž při dodávkách nepodnikatelů ručí nabyvatel za daň rukou nerozdílnou s dodavatelem tehdy, když opomene finančnímu úřadu učiniti včas oznámení podle §u 13.

(2) Stíhá-li daň právnickou osobu (korporaci, společnost a pod.), ručí za daň osoby, odpovědné za správu rukou nerozdílnou.

(3) Zástupci cizozemských podnikatelů ručí s nimi osobně za daň (§ 14, odst. 2.).

(4) Nabyl-li někdo v tuzemsku předmětu od osoby, která nemá zde ani bydliště ani provozovny ani odbočky ani jiného zastoupení, ručí za daň.

(5) Postihuje-li platební povinnost více osob, ručí vždy všechny rukou nerozdílnou.

(6) Při mimosoudních dražbách může ten, kdo dražbu provádí, žádati náhradu od osoby, v jejímž jméně se dražba koná. Osoba tato též za daň ručí a jest povinna k žádosti osoby, dražbu provádějící, složití přiměřenou zálohu.

III. Základ daně. Sazba daňová.

§ 9.

Úplaty za zdanitelné dodávky a výkony.

(1) Daň se vyměřuje z úplaty za dodávku pokud se týče za zdanitelný výkon. Úplatou jest vše, co nabyvatel vynaložit musil k nabytí dodaného předmětu nebo výkonu kromě daně, kterou podle tohoto zákona z této dodávky nebo výkonu jest zapraviti. Z úplaty se nesmí vyloučiti, co zaplatil nabyvatel na clo, jinou daň spotřební a v případě posečkáni

kupní ceny, na úroky započítané do kupní ceny. Povolí-li se při placení do určité lhůty srážka (skonto), tvoří vyměřovací základ cena skutečně placená.

(2) Výlohy zaslací a pojišťovací vylučují se jen tehdy, hradí-li je zvlášť nabyvatel dodavateli.

(3) Výlohy obalu lze vyloučiti jen tehdy, když se obal prokazatelně bezúplatně zapůjčuje, anebo když dodavatel vezme obal za předem ujednanou cenu zpět a úplata se o cenu obalu zmenší. Jinak tvoří součást úplaty.

(4) Je-li cena smluvna v cizí měně, přepočítá se podle kursu, stanoveného čas od času nařízením ministerstva financí.

(5) Kde nemůže býti základem pro vyměření daně úplata smluvná (na př. v případech §u 1, odst. 4. až 6.), tvoří vyměřovací základ cena úřední nebo v místě obvyklá. Způsob zjištění vyměřovacího základu v takových případech stanoví nařízení ministerstva financí.

§ 10.

Sazba daňová.

Daň činí 2% úplaty za zdanitelné dodávky a výkony (§§ 9 a 13). Při dodávkách zemědělských výrobků kromě plodin olejnatých, semen, chmele a cizozemského ovoce, dále při dodávkách výrobků mlýnských, pekařských, pak při dodávkách jedlých rostlinných tuků, masa a masných výrobků kromě zvěřiny a ryb, činí daň 1% úplaty.

IV. Vznik daňové povinnosti. Přesunutí daně.

§ 11.

Vznik daňové povinnosti.

(1) Při úplatných dodávkách neb výkonech podnikatelů vzniká nárok státu na daň v době placení. Odchyly od této zásady stanoví §§ 39, 40 a 49. Placením se rozumí nejen placení hotovými penězi, nýbrž i dobropisem, směnkou, šekem a pod. Při dodávkách, při nichž zákon úplatnost předpokládá (na př. § 1, odst. 4 až 6), vzniká nárok státu na daň v době dodávky.

(2) Rovněž při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů vzniká nárok státu na daň v době dodávky nebo výkonu (§§ 13, 27 a 31).

§ 12.

Přesunutí daně.

Podnikatel jako platitel daně může osobě, mající nárok na dodávku neb výkon dani podléhající, daň zvlášť účtovat a jest k tomu povinen, žádá-li o to příjemce. Při dodávkách a výkonech nepodnikatelů jest platitel daně povinen daň zvlášť účtovat. Při dodávkách a výkonech, smluvených před 1. říjnem 1921, avšak prováděných po 30. září 1921, jest platitel daně, nechce-li daňové zvýšení nésti ze svého, oprávněn cenu o daňový rozdíl zvýšiti a jest v tomto případě povinen zvýšení to zvlášť účtovat (§ 49, odst. 4.). Ministerstvo financí může pro dodávky určitých předmětů nebo pro určité výkony naříditi povinné účtování daně zvlášť.

V. Předepsání a vybírání daně.

§ 13.

Placení daně u dodávek
nepodnikatelů.

(1) Osoby, které nejsou podnikateli, jsou povinny pod následky §u 42, dodávají-li předměty, zaplatiti příslušnému úřadu daň z celé prodejní ceny, a to do 14 dnů po uzavření obchodu.

(2) Do dalších 14 dnů musí dodavatel zaslati nabyvateli potvrzení o zaplacení daně, které musí obsahovati také tyto údaje:

1. jména a adresy obou smluvních stran;
2. den uzavření a předmět smlouvy;
3. celkovou prodejní cenu;
4. co dodavatel z úplaty obdržel.

(3) Nabyvatel jest povinen uschovati potvrzení pro případ daňové kontroly (§ 16); nároku na vrácení daně, vrátí-li se kupní cena, není (§ 18).

(4) Nezašle-li dodavatel nabyvateli včas řádně vyplněné potvrzení o zaplacení daně z dodávky, musí nabyvatel do dalších 14 dnů učiniti o tom oznámení finančnímu úřadu, v jehož obvodu bydlí nebo se zdržuje.

(5) Oznámení toto, kolku prosté, musí obsahovati všechny údaje, které jinak dlužno uvést v potvrzení, uvedeném v odst. 2.

(6) Opomene-li nabyvatel ve stanovené lhůtě tak učiniti, ručí za daň a stihnou ho trestní následky podle §u 42.

(7) Dodavatel může data, která mají býti uvedena na potvrzení, napsati na zvláštní list,

který odevzdá spolu se stvrzenkou o zaplacení daně nabyvateli. List tento, resp. stvrzenka nepodléhá žádnému kolku ani poplatku, jestliže neobsahuje jiných dat než shora uvedených.

VI. Předepsání a vybírání daně u dodávek
a výkonů podnikatelů.

§ 14.

Ohlášky.

(1) Podnikatel jako platitel daně jest povinen ohlásiti svůj podnik, jakož i každou jeho provozovnu finančnímu úřadu, v jehož obvodu se podnik nebo provozovna nalézají, ve lhůtě stanovené nařízením. Nařízení určuje též, kdy ohlášky této není potřebí. Podobně musí podnikatel ohlásiti zánik podniku.

(2) Podnikatelé, kteří mají své bydliště nebo sídlo v cizozemsku, udržují však v tuzemsku pobočku, provozovnu nebo kancelář, jsou povinni na vyzvání finančního úřadu ve stanovené lhůtě jmenovati zástupce, bydlícího v tuzemsku. Na zástupce podniků těchto, bydlící nebo zdržující se v tuzemsku, platí veškerá ustanovení, týkající se tuzemských podnikatelů. Dodávky, které se dějí v tuzemsku prostřednictvím tohoto zástupce, platí za tuzemské.

§ 15.

Daňová období.

(1) Daň vyměřuje se zpravidla ze souhrnu úplat, které podnikatel v kalendářním roce za dodávky a výkony dani podrobené přijal.

(2) Při dodávkách nepodnikatelů (§§ 13 a 31) se platí a při dražbách dobrovolných se vyměřuje a platí daň při každé jednotlivé dodávce; několik dodávek, provedených jedním aktem, považuje se za dodávku jednu.

(3) Cizozemským podnikům, které jen přechodně po dobu kratší jednoho roku v tuzemsku činnost provozují, vyměřuje se daň z měsíčního souhrnu úplat za dodávky a výkony dani podrobené, nebo ze souhrnu úplat i za dobu kratší, skončila-li se činnost podniku před koncem měsíce. Finanční úřad může hned při zahájení činnosti takového podniku žádati, aby za daň složena byla jistota.

§ 16.

Daňová kontrola.

(1) Podnikatelé jako platitelé daně jsou povinni k zjištění úplat dani podléhajících

věsti záznamy podle ustanovení, vydaných ministerstvem financí; má-li podnik odbočky samostatně účtující, nutno vésti v každé odbočce záznamy zvlášť. Záznamy tyto, dopisy, obchodní knihy a listiny, do kterých mají finanční orgány právo k provádění daňové kontroly kdykoliv nahlížeti, jest povinen podnikatel po 5 let uschovávat. Lhůta tato se počítá od konce kalendářního roku, ve kterém se daň stala splatnou.

(2) Finanční orgány jsou oprávněny vstoupiti k provádění kontroly do provozoven a obchodních místností podnikatelových.

(3) Kromě toho jsou podnikatelé nebo jejich zástupci povinni finančním orgánům podati všechna vysvětlení, jichž je potřebí k vyměření daně a ku provedení tohoto zákona. K témuž cíli jsou finanční orgány oprávněny vyslechnouti zaměstnance podnikatelovy.

(4) Činnost revisního odboru ministerstva financí vztahuje se v mezích předpisů proň platících také na kontrolu daní podle tohoto zákona.

§ 17.

Přiznání daně.

(1) Podnikatel jako platitel daně jest povinen do konce ledna každého roku podati příslušnému finančnímu úřadu za minulý rok přiznání daňové, obsahující souhrn úplat, přijatých v daňovém období. V přiznání tom musí býti řečeno, že se děje podle nejlepšího vědomí a svědomí.

(2) Podniky cizozemské, které jen přechodně po dobu kratší jednoho roku v tuzemsku činnost provozují, jsou povinny podávati daňové přiznání do 14 dnů po uplynutí každého měsíce, pokud se týče ihned, jakmile jejich tuzemská činnost jest ukončena, stalo-li se tak před koncem měsíce (§ 15, odst. 3.).

(3) Zruší-li se podnik v daňovém období, podá se přiznání do 4 neděl po jeho zrušení. Úplaty později přijaté přihlásí se do 4 neděl po zaplacení.

(4) Převede-li se podnik úplatně nebo bezúplatně v celku, a nepodal-li dřívější majitel přiznání včas, musí je podati nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odevzdání podniku.

(5) Lhůty svrchu uvedené mohou býti finančním úřadem prodlouženy, po případě na zvláštní záruku.

(6) Nepodá-li podnikatel přiznání daňové nejpozději do 14 dnů po uplynutí lhůty podle odstavce 1. až 5., zvýší se mu celková daň o 5%.

(7) Platiteli daně může býti dovoleno, aby na místě úplat, přijatých v daňovém období, přiznal ceny za dodávky a výkony účtované, nehledíc na to, byly-li zaplacený čili nic. Dovolení toto může se dáti jen tehdy, když podnikatel vede knihy podle kupeckých zásad a obchoduje ve velkém. Podmínky přechodu od jednoho způsobu placení daně ke druhému určuje nařízení. Forma přiznání bude upravena nařízením.

§ 18.

Vrácení úplaty.

Vrátí-li se úplata dani podléhající zcela nebo z části v daňovém období, na př. proto, že obchod byl dodatečně zrušen anebo povolena sleva, může částka tato v přiznání daňovém býti odpočtena. To se může státi i tehdy, vrátí-li se úplata teprve v pozdějším daňovém období. Podnikatel jako platitel daně musí však v tomto případě připojiti k daňovému přiznání přesný seznam jednotlivých srážek.

§ 19.

Určení daňového základu odhadem nebo dohodou.

(1) Nepodá-li platitel daně přiznání ve lhůtě zákonem stanovené, po případě prodloužené, vyzve jej finanční úřad, aby přiznání v přiměřené, nejméně 14denní lhůtě podal, jinak že bude daň vyměřena bez dalšího jeho spolupůsobení podle pomůcek, které má úřad po ruce.

(2) Má-li finanční úřad přiznání z jakýchkoliv důvodů za nesprávné nebo neúplné, jest povinen důvody tyto platiteli daně sdělit a vyzvat ho, aby v přiměřené, nejméně 14denní lhůtě podal vysvětlení a své údaje prokázal nebo své přiznání doplnil. V příslušném výměru musí býti platitel daně upozorněn, že, nevyhoví-li bez náležité omluvy vyzvání ve stanovené lhůtě, přikročí se k vyměření daně bez jeho dalšího spolupůsobení podle pomůcek po ruce jsoucích.

(3) Podá-li platitel daně včas žádané vysvětlení, avšak finanční úřad podle konaných šetření neuzná vysvětlení to za dostatečné, může souhrn úplat dani podrobených, jichž

nesprávnost poplatníkovi vytýkal, stanoviti odhadem.

(4) Odepřel-li však nebo opomene-li poplatník bez dostatečné omluvy dáti žádané vysvětlení nebo přiznání doplniti, vyměří finanční úřad daň bez dalšího spolupůsobení poplatníkovy podle pomůcek, jež má po ruce.

(5) Útraty odhadu platí podnikatel, neudal-li, byv k tomu vyzván, souhrn úplat dani podrobených, nebo přesahuje-li souhrn při odhadu vyšetřený částku udanou podnikatelem o více nežli $\frac{1}{3}$.

(6) Při podnicích menšího rozsahu a při dodávkách podniku pro domácnost podnikatelovu, kde by přesné zjištění základu daňovacího bylo spojeno s obtížemi a nepoměrnými výlohami, určí se daňový základ zpravidla dohodou.

(7) Ministerstvo financí stanoví pro některá odvětví výroby nebo obchodu po dohodě s ústředními sdruženími zájemníků odchylný způsob pro určení daňového základu, jakož i pro vyměření a odvádění daně, objeví-li se toho potřeba vzhledem k zájmu státu anebo poplatnictva. Za jakých podmínek mají zájemníci nárok na tento způsob určení daňového základu, stanoví se od případu k případu nařízením ministerstva financí, vydaným v dohodě s ministerstvem obchodu, po případě s ministerstvem zemědělství.

§ 20.

Vyměřování daně. Úroky z prodlení. Čtvrtletní splátky.

(1) Úřad, ustanovený nařízením k vyměřování daně, vyměří daň a vydá poplatníkovi daňový výměr. Daň dlužno zapraviti do 30 dnů po doručení výměru. Úřad vyměřovací může k žádosti platitele daně tuto lhůtu prodloužiti.

(2) Podnikatelé jsou povinni zaplatiti z čtvrtletní tržby (pokud se týče z účtovaných cen podle §u 17, odst. 7.) daň bez jakéhokoliv úředního vyzvání do 6 neděl po uplynutí příslušného čtvrtletí. Splátky za I., II. a III. čtvrtletí r. 1921 dlužno zapraviti do 15. listopadu 1921. Částky splacené podle §u 20, odst. 3., zák. ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., se do těchto splátek včítají. Splátky mohou býti exekučně vymáhány a odečtou se od daně, kterou finanční úřad po uplynutí daňového období poplatníkovi vyměří. Objeví-li se takto přeplatek, vrátí se přeplacená částka poplatníkovi bez úroků.

(3) Cizozemské podniky, které jen přechodně po dobu kratší jednoho roku v tuzemsku činnost provozují, jsou povinny platiti daň z měsíční tržby bez úředního vyzvání do 14 dnů po uplynutí každého měsíce (§ 17, odst. 2.); nebyla-li daň do této doby zaplacená, nutno z ní platiti zákonné úroky z prodlení, počínajíc prvním dnem po uplynutí příslušného měsíce.

(4) Nebyla-li čtvrtletní daňová splátka nebo daň zaplacená včas, nutno z ní platiti zákonné úroky z prodlení, počínajíc 1. dnem po uplynutí příslušného čtvrtletí, resp. po uplynutí 30 dnů po doručení platebního rozkazu.

(5) Způsob vyměřování daně při dražbách stanoví se nařízením.

§ 21.

Právo stížnostní. Nahrazovací úroky.

(1) Rozhodovati o otázce, zda se má platiti daň a v jaké výši, jsou povolány toliko úřady finanční.

(2) Rozklady, stížnosti a rekursy proti daňovému výměru a proti jiným nařízením a rozhodnutím, týkajícím se této daně, podati nutno do 30 dnů, a směřují-li proti pořádkové pokutě, do 14 dnů u toho úřadu, který vydal daňový výměr, nařízení nebo rozhodnutí. Pořad instanční končí v II. stolici; tou jest v Čechách, na Moravě a ve Slezsku včetně Hlučínska, Vitorazska a Valčicka: zemský finanční úřad, na Slovensku: generální finanční ředitelství pro Slovensko v Bratislavě, — a v Podkarpatské Rusi: zemská finanční správa pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě.

(3) Stížnost nemá odkladacího účinku.

(4) V případech ohleduhodných může býti lhůta k podání stížnosti prodloužena úřadem, u kterého má býti opravný prostředek podán.

(5) Nepodá-li se opravný prostředek v předepsané lhůtě, může to míti škodlivé následky pouze pro tu stranu, které byl výměr doručen, nebo pro její dědice.

(6) Výměry, nařízení a rozhodnutí musí obsahovati udání úřadu, u kterého, a lhůtu, ve které má býti opravný prostředek podán, jinak počne lhůta běžeti teprve ode dne doručení výměru, obsahujícího tato data.

(7) Lhůta počíná běžeti dnem po doručení.

(8) Při počítání lhůty nečítají se dny poštovní dopravy v tom případě, byl-li dotčený

spis podán poštovnímu úřadu na úřední potvrzení (podací list, recepis).

(9) Případne-li poslední den lhůty na neděli nebo všeobecný svátek, končí se lhůta teprve příštího všedního dne.

(10) Zažádá-li strana u úřadu o prodloužení lhůty k uplatnění opravného prostředku nebo požádá-li ve lhůtě tímto paragrafem stanovené o sdělení důvodu rozhodnutí, přeruší se lhůta až do dne doručení příslušného vyřízení a počne pak běžeti znovu.

(11) Uplatňuje-li poplatník ve stížnosti vadu řízení, sběhlé při vyměření daně, má finanční úřad, uzná-li námitky tyto za správné, doplní řízení, než předloží stížnost finančnímu úřadu II. stolice.

(12) Vráť-li se zaplacená daň na stížnost zcela nebo z části, nahrazeny buďtež ode dne zaplacení do dne, kdy byla strana o vrácení vyrozuměna, zákonné úroky z vrácené částky.

§ 22.

Vrácení daně.

(1) Byla-li nevyměřená daň omylem zaplacená, může ten, kdo ji zaplatil, žádati za její vrácení do jednoho roku po zaplacení.

(2) Vyvezl-li tuzemský podnikatel předmět, podrobený všeobecné dani do ciziny, aniž by jej zpracoval, vrátí se mu na žádost ona částka, která připadá podle sazby (§ 10) z ceny, kterou zaplatil svému dodavateli, jestliže z dodávky byla daň státu odvedena.

(3) Nárok na vrácení daně pomine, nebyla-li žádost podána do roka po zaplacení daně. Podrobnější podmínky vrácení daně jakož i povinnost dodavatele poskytnouti vývozci doklady o tom, že daň státu byla odvedena, stanoví nařízení.

§ 23.

Vymáhání daně. Zajištění daně.

(1) Nedoplatky daně a daňové splátky (§ 20) se vymáhají právě tak jako osobní daně. Totéž platí o vymáhání úroků z prodlení a trestů-daňových. Pořádkové pokuty mohou býti vymáhány po uplynutí 14 dnů ode dne, kdy příslušný výměr byl doručen.

(2) Podnikům cizozemským, které jen přechodně v tuzemsku činnost provozují, dále podnikům kočovním může finanční úřad uložit, aby daň přiměřeně zajistily.

HLAVA II.

Daň přepychová.

§ 24.

Doplňovací povaha ustanovení hlavy druhé tohoto zákona.

Na daň přepychovou podle hlavy druhé tohoto zákona vztahují se všechna ustanovení o všeobecné dani podle hlavy první tohoto zákona, pokud se ve hlavě druhé nestanoví výslovné odchylky, anebo pokud nejsou ustanovení hlavy první v rozporu s ustanoveními hlavy druhé.

§ 25.

Předmět přepychové daně.

(1) Dani přepychové podle hlavy druhé tohoto zákona jsou podrobeny:

dovoz předmětů uvedených v připojeném seznamu vždy, dodávky výrobců, drobný prodej a vývoz v případech vyznačených v témže seznamu, jakož i dodávky těchto předmětů podle § 1, odst. 4. až 6., dále dodávky podnikatelů (§ 31) a výkony podle §u 27. Dovážejí-li předměty tyto přistěhovalci nebo cestující z ciziny, nepodléhá dovoz přepychové dani za podmíněk, za nichž je zproštěn cla. Podrobnosti stanoví nařízení.

(2) Drobným prodejem rozumí se přímá dodávka spotřebiteli. Za spotřebitele pokládá se každý nabyvatel, který nepodá průkazu žádaného v §u 28, bodu 3., resp. §u 38.

(3) Výrobcem podle tohoto zákona jest ten, kdo suroviny nebo polotovary zpracuje, nebo zpracovati dá v předměty, které podle své povahy, aniž by potřebovaly dalšího zpracování nebo přepracování, slouží přímému používání nebo spotřebě. U domácího průmyslu pokládá se za výrobce podnikatel, který u domácích dělníků výrobky objednává a hotové výrobky ve svém podniku prodává. V případech sporných rozhoduje o tom, kdo jest výrobcem, ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem obchodu, po případě s ministerstvem zemědělství.

§ 26.

Seznam přepychových předmětů.

(1) Seznam přepychových předmětů, k zákonu tomuto připojený, tvoří jeho podstatnou součástku.

(2) Vláda se zmocňuje, aby nařízením změnila dosavadní způsob zdanění (u výrobce, v drobném prodeji, při dovozu neb vývozu) a provedla úpravu seznamu přepychových předmětů (vyloučení, zařazení a jiné změny) po stránce cenové i věcné, vyslechnouc obchodní a živnostenské komory, československou živnostenskou radu, po případě zemědělské rady ve lhůtě, stanovené ministerstvem financí. Toto nařízení budiž předloženo do 14 dnů po vydání Národnímu shromáždění. Nevezme-li některá ze sněmoven nařízení na vědomí, pozbývá tímto dnem platnosti.

(3) Při rozhodnutí otázky, jsou-li ceny rozhodné pro přepychovou povahu předmětů překročeny, rozhoduje cena smluvená, a není-li taková, cena obvyklá podle §u 9 tohoto zákona. Při předmětech společně dodaných, které podle obchodních názorů tvoří věc úhrnnou, rozhoduje cena úhrnná.

§ 27.

Zdanitelné výkony.

(1) Dani přepychové 10%ní podléhá pronájem zařízených pokojů v hostincích, hotelích a pensích, činí-li nájemné za pokoj s jednou postelí na den nebo přenocování více než 20 Kč, v lázeňských místech více než 35 Kč, za pokoj s více postelí více než 35 Kč, v lázeňských místech více než 50 Kč. Za těchto podmínek podléhá přepychové dani i pronájem zařízených pokojů k přechodnému pobytu v domech soukromých, při čemž za přechodný pobyt se považuje pobyt, trvající nejdéle tři měsíce. Při pronájmu zařízených pokojů je lhostejno, děje-li se tak po živnostensku čili nic. Nepodnikatelé platí v těchto případech daň způsobem uvedeným v §u 13, jehož veškeré předpisy platí obdobně také pro výkony nepodnikatelů. Úplata za stravu se z daňového základu vylučuje. Z daňového základu nesmí však býti vyloučena úplata za posluhu, otop, osvětlení a jinaké vedlejší výkony. Dani podle tohoto paragrafu nejsou podrobeny ústavy pro nemocné a rekonvalescenty.

(2) Přepychové dani podléhají též úplaty za takovou úpravu hmot daných spotřebitelem ke zpracování, jejímž výsledkem jsou hotové předměty, podléhající přepychové dani. Pouhé správký a opravy neplatí za takové zpracování.

§ 28.

Dodávky podrobené snížené (2%ní) dani přepychové.

Snížené toliko 2%ní dani přepychové jsou podrobeny:

1. dodávky předmětů, uvedených v zákoně seznamu, jichž podle jejich povahy nelze užití jinak než k technickým, vědeckým, vyučovacím neb výdělečným účelům;

2. dodávky původních děl umělců, kteří jsou příslušníky československého státu, pokud nepřesahuje cena jednotlivého díla 10.000 Kč. Předpokládá se, že byla díla tato zcizena umělcem samým nebo po jeho smrti druhým manželem, dětmi neb rodiči nebo sdružením umělců, které pro své členy zprostředkovává prodej děl uměleckých bez úmyslu zisku;

3. dodávky přepychových předmětů, zdánovaných v drobném prodeji, prokáže-li jejich nabyvatel před odebráním, že předmět určen jest k podnikatelskému upotřebení, nebo k dalšímu zcizení (v nezměněném stavu nebo po dalším zpracování na přepychový předmět). V takových případech musí předložit nabyvatel dodavateli kolku prosté úřední vysvědčení, jehož formu i obsah určuje nařízení, a vydati mu o každé jednotlivé dodávce podepsané listinné osvědčení, v němž jest vyznačeno číslo a datum úředního vysvědčení, den, předmět a cena dodávky a adresa nabyvatele. Za jakých podmínek jsou přípustny úlevy od požadování těchto průkazních listin, stanoví nařízení. Jedná-li nabyvatel jménem třetí osoby, musí předložit prohlášení svého zmocnitele, že jest oprávněn předmětů těch pro něho nabývat.

Jakým způsobem se obchodní případy tyto zapíší do daňových zápisů, stanoví nařízení.

Platitel daně jest povinen podati potřebná vysvětlení, aby se průkazy svrchu uvedené mohly přezkoumati, a předložit k nahlédnutí obchodní knihy a obchodní korespondenci, případu toho se týkající.

§ 29.

Subjekty daňové.

Přepychovou daň platí:

1. při dovozu první tuzemský nabyvatel nebo ten, kdo předmět dováží;

2. výrobce při dodávkách předmětů, které se zdaňují u výrobců;

3. dodavatel při dodávkách předmětů, zdaňovaných v drobném prodeji;

4. vývozce u předmětů, zdaňovaných při vývozu;

5. dodavatel při dodávkách nepodnikatelů;

6. u přepychových výkonů, uvedených v §u 27 ten, kdo přepychový výkon provádí.

§ 30.

Sazba daňová.

(1) Daň podle druhé hlavy tohoto zákona z drobného prodeje a zdanitelného vývozu přepychových předmětů, pak z přepychových výkonů a z dodávek nepodnikatelů činí 10% úplaty. Pokud se vybírá tato daň u výrobců nebo při dovozu, činí 12% úplaty. Snížená daň přepychová (§ 28, bod 1. až 3., a § 38) činí 2% úplaty.

(2) Zlomky úplaty, nedosahující celé koruny, se nezdaňují, avšak jen převyšuje-li úplata jednu korunu; je-li úplata menší než jedna koruna, nemá toto ustanovení místa.

(3) Při vyměřování daně podle ročních součtů se zaokrouhlí daň na celé koruny dolů.

(4) Dodávka nebo výkon, podrobený dani přepychové, není podroben všeobecné dani podle hlavy první tohoto zákona.

Ustanovení o vybírání daně.

§ 31.

Zvláštní ustanovení pro dodávky nepodnikatelů.

Dodávky přepychových předmětů, uvedených v zákonném seznamu, prováděné nepodnikateli, podléhají přepychové dani jen tehdy, přesahuje-li úplata 500 Kč, vyjmajíc případy podle §u 28, bod 3. Daň platí se způsobem uvedeným v §u 13, jehož veškerá ustanovení platí obdobně na tyto dodávky.

§ 32.

Ohlášení podniků, obchodujících přepychovými předměty.

(1) Každý podnikatel, dodávající přepychové předměty, které se zdaňují v drobném prodeji, nebo vyrábějící předměty, které se zdaňují u výrobce, musí to oznámiti v přihlášce, uvedené v §u 14, pokud se týče není-li takové přihlášky potřebí, ve zvláštním podání, které nutno podati ve lhůtě stanovené nařízením.

Při tom musí označiti druhy předmětů přepychových, jimiž obchoduje nebo které vyrábí.

(2) Rozšíří-li se podnik dodatečně na další přepychové předměty, musí se oznámení doplniti ve lhůtě, stanovené nařízením.

(3) Podobně musí podnikatel oznámiti, že zanechal drobného prodeje nebo výroby předmětů přepychových.

(4) Ustanovení toto platí obdobně pro podniky, označené v §u 27.

§ 33.

Daňová období.

(1) Daň z úplat za dodávky výrobců nebo za drobný prodej přepychových předmětů nebo za přepychové výkony vyměřuje se podnikatelům podle ročních souhrnů; podnikům cizozemským, které jen přechodně po dobu kratší jednoho roku v tuzemsku činnost provozují, vyměřuje se daň podle měsíčních souhrnů.

(2) Při dodávkách (výkonech) nepodnikatelů se platí, a při dobrovolných dražbách, jakož i při dovozu a při vývozu, provádě-li vývoz nepodnikatel, vyměřuje se a platí daň při každém jednotlivém případě; několik dodávek, provedených jedním aktem, považuje se za dodávku jednu.

(3) Ustanovení o čtvrtletních splátkách na daň všeobecnou podle §u 20 vztahuje se také na daň přepychovou.

§ 34.

Daňová kontrola.

(1) Všichni podnikatelé, kteří vyrábějí předměty přepychové, zdaňované v drobném prodeji anebo těmito předměty toliko obchodují, jsou povinni v každé provozovně vésti zvláštní zápisy, jichž formu a obsah stanoví nařízení.

(2) Jde-li o předměty přepychové, zdaňované u výrobce, jest k vedení takových zápisů povinen toliko výrobce.

(3) K vedení takových zápisů jsou povinni i podnikatelé, provádějící výkony, zmíněné v §u 27.

§ 35.

Přiznání daňové.

O dodávkách a výkonech, podrobených přepychové dani jest podati zvláštní přiznání daňové podle ustanovení o přiznání k všeobecné dani podle hlavy první tohoto zákona.

§ 36.

Určení daňového základu
odhadem.

Určení daňového základu odhadem (§ 19) děje se i při dani přepychové vždy za celý rok kalendářní; byl-li podnik mezi rokem zastaven, děje se odhad za dobu skutečného trvání činnosti podniku.

§ 37.

Vrácení daně přepychové při
vývozu.

(1) Prokáže-li podnikatel, že vyvezl do ciziny zboží, z něhož byla přepychová daň jeho dodavatelem nebo při dovozu jím samým státu odvedena, může žádati za vrácení přepychové daně a nahradí se mu v tomto případě daň, kterou platil svému dodavateli resp. celnímu úřadu.

(2) Nárok na vrácení pomine, nebyla-li žádost podána do jednoho roku po vývozu; podrobnosti stanoví nařízení.

§ 38.

Vrácení daně přepychové v ji-
ných případech.

(1) Osobám, které nabyly předmětů, podléhajících dani přepychové, vrátí se rozdíl mezi 10%ní (12%ní) daní přepychovou a sníženou (2%ní) daní přepychovou, prokáží-li, že nabyly předmětů těch:

1. jako nástrojů neb pomůcek, určených k užívání v podniku nebo k povolání vůbec, anebo k zpracování v předmět, zdaňovaný přepychovou daní u výrobce neb ve drobném prodeji, nebylo-li v posléze uvedeném případě použito výhody bodu 3. šu 28;

2. ve veřejném zájmu, pro vědecké, vyučovací neb lékařské potřeby.

(2) Prokáží-li se okolnosti ad 1 a 2 uvedené před nabytím předmětů, zdaňovaných v drobném prodeji, může finanční úřad povolit, aby byla odvedena pouze snížená (2%ní) daň přepychová. Totéž platí, jde-li o předměty, zdaňované u výrobce nebo při dovozu, když někdo těchto předmětů nabývá přímo od výrobce anebo přímo dovozem. Prodávající jest však povinen příslušné povolení finančního úřadu, které mu nabyvatel musí odevzdati, uschovati pro případ daňové kontroly (§ 16); při do-

vozu budiž toto povolení odevzdáno celnímu úřadu.

(3) Podle jakého základu a jakou sazbou se vrátí daň z předmětů, zdaňovaných u výrobce nebo pouze při dovozu, jichž však nabyvatel nenabyl přímo od výrobce nebo přímo dovozem, určuje nařízení.

(4) Žádost za vrácení daně podle odst. 1. a 3. tohoto paragrafu nutno podati nejpozději do jednoho roku po nabytí předmětu; podrobné předpisy o tom vydány budou nařízením.

(5) Daň, placená při vývozu předmětů přepychových, vrátí se k žádosti, prokáže-li osoba, která daň zaplatila, že převezla zdaněné předměty zase do tuzemska.

(6) Prokáže-li podnikatel, že zboží, z něhož byla daň zaplacená u výrobce nebo při dovozu, bylo živelní nebo jinou neodvratitelnou pohromou bez jeho viny zničeno nebo do té míry poškozeno, že daň přepychovou nelze přesunouti prodejem na konsumenta, může mu finanční úřad na žádost povolit úplné nebo částečné vrácení přepychové daně, kterou zaplatil v tržové ceně přímo výrobcu nebo přímo při dovozu. Nenabyl-li žadatel zboží přímo dovozem neb od výrobce, vrátí se mu část zaplacené daně podle obdoby odst. 3. tohoto paragrafu.

§ 39.

Dovoz přepychových předmětů.

(1) Při dovozu předmětů přepychových nastává povinnost platit daň v okamžiku, kdy celní úřad uvolní zboží po skončeném celním řízení (cla prostém propuštění). Daň platí první nabyvatel v tuzemsku nebo ten, kdo předmět dováží.

(2) Jakým způsobem se v těchto případech vybírá daň, určí nařízení.

(3) Platitel daně musí prokázat cenu dovozeného předmětu účty, korespondencí nebo jiným hodnověrným způsobem.

(4) Zdá-li se cena úřadu nepřiměřenou, jest finanční správa oprávněna převzít předmět za udanou cenu, a bylo-li udání ceny odepráno, za cenu obecnou. Podrobnosti tohoto převzetí určí nařízení.

(5) Nevybere-li se daň hned při celním odbavení nebo má-li celní úřad z jakýchkoliv důvodů pochybnosti o dobytosti přepychové daně, jest strana povinna složit přiměřenou záruku.

§ 40.

Zdaňovací řízení při vývozu
starožitností.

V případech, kde vývoz předmětů podléhá dani přepychové, přiznává a odvádí daň vývozce, je-li podnikatelem, právě tak jako v jiných případech zdanění. Není-li podnikatelem, musí finančnímu úřadu oznámit vývoz podle pravidel, jež stanoví nařízení, a daň zaplatiti. Základem daně jest smluvená cena, a není-li ji, obecná cena předmětu v době vývozu do ciziny.

HLAVA III.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 41.

Povinnost k mlčelivosti.

Státní zřízení a osoby, které z úředního příkazu spolupůsobili při vyměřování daně, jsou povinni o zařízeních a poměrech podniků, o kterých se při vykonávání svého úřadu dověděli, zachovávatí přísnou mlčelivost a nepodnikati ničeho, čím by se mohlo podnikatelské tajemství prozraditi.

§ 42.

Tresty.

(1) Kdo úmyslně daň zatají, nebo zkrátí, vyláká osvobození daňové nebo jinakou výhodu jemu nepřislušející, nebo vyhne se dani nesprávnými údaji neb odepřením vysvětlení, bude potrestán — nehledě k povinnosti zaplatiti zkrácenou daň a úroky z prodlení — trestem na penězích do 20tinásobné zkrácené daně, nebo při pokusu, který jest rovněž trestný, ve výši do 20tinásobné daně, o kterou stát mohl přijíti. Stejným trestem potrestán bude ten, kdo nezplatí daň při příležitostných dodávkách neb výkonech (§§ 13, 27 a 31), nebo kdo neučiní oznámení podle §u 13, odst. 4., dále ten, kdo předloží úřední vysvědčení, uvedené v §u 28, bodu 3., ačkoliv nezamýšlel předmětu nabýti k dalšímu zcizení, nebo nabyl-li předmětu toho na cizí účet, když věděl nebo podle okolností věděti musil, že předmět nebyl určen k dalšímu zcizení.

(2) Zatajením nebo zkrácením daně stane se také vinen, kdo jako znalec nebo jako osoba přezvědná před finančními orgány učiní nesprávná udání v úmyslu, aby vyměření daně bylo zmařeno anebo aby daň byla nesprávně vyměřena.

(3) Nemůže-li býti zkrácená neb zatajená daň přesně zjištěna, vyměří se trest na penězích od 50 Kč do 100.000 Kč; při tom jest přihlížeti k stupni viny a ku pravděpodobnému zkrácení státu.

(4) Při opětném potrestání podle odst. 1. tohoto paragrafu, může býti navrženo u živnostenského úřadu odněti živnostenského oprávnění.

(5) V případech, kde se daň podle tohoto zákona vybírá paušálně (§ 19, odst. 7.) zároveň s některou daní spotřební, trestají se přestupky takto paušalované daně podle trestních ustanovení, platných pro příslušnou daň spotřební s tou úchylnou, že se výměra trestu řídí předpisy tohoto zákona, pokud stanoví tresty vyšší, než jaké jsou stanoveny na daň spotřební.

(6) Zřízencům státním a osobám zmíněným v §u 41, které poruší povinnost, uvedenou v témže paragrafu, uloží soud pro přestupek, není-li tu těžšího trestného činu, trest na penězích do 10.000 Kč, nebo vězení do tří měsíců. Stíhání trestní děje se v tomto případě jen na návrh podnikatelův.

(7) Finanční správa je oprávněna uveřejniti rozsudek na útraty pachatelovy.

§ 43.

Pořádkové pokuty.

(1) Jedná-li platitel daně v jiných případech proti zákonu nebo neuposlechne-li úředních nařízení neb vyzvání, může býti, pokud toto jednání neb opomenutí není trestné podle §u 42, potrestán pořádkovou pokutou do výše 5000 Kč. V každém novém případě a při každém dalším marném upomínání může mu býti uložena nová pořádková pokuta do výše 10.000 Kč.

(2) Pořádková pokuta může býti uložena též podnikatelům, kteří neodvedou daňové splátky podle §u 20 vůbec, anebo odvedou je zřejmě nesprávně; při tom budiž přihlíženo k pravděpodobné celkové daňové povinnosti poplatníkově podle tohoto zákona.

(3) Stejnou pokutou bude potrestán ten, kdo nemaje k tomu zákonného důvodu, odeře svědeckou nebo znaleckou výpověď (§ 46).

(4) Nevede-li podnikatel nařízených záznamů, sloužících ke kontrole odvádění všeobecné daně, nebo nevede-li je správně, neb neuschovává-li záznamů a korespondence po dobu zákonem stanovenou (§ 16), může býti upuštěno od vyměření pokuty, je-li jednání jeho vzhledem na okolnosti omluvitelné. Úle-

vy této nelze použít, jde-li o zápisy k dani přepychové (§ 34).

(5) Pokuty podle tohoto paragrafu odpadnou, jestliže před doručením výměru o pokutě poplatník svoje zanedbání odčiní a své platební povinnosti zadost učinil.

§ 44.

Zánik trestnosti. Upuštění od trestního řízení.

(1) Tresty podle §u 42, vyjímajíc tresty uvedené v jeho odst. 6., odpadnou, jestliže pachatel zanedbání odčiní dříve, než úřad nebo jeho orgán závadu shledal nebo dokud mu nebyla obsílka neb vyrozumění o zavedení trestního řízení doručeno, anebo jestliže o svém přestupku u finančního úřadu učiní oznámení, a v obojím případě složí, byla-li daň zkrácena, příslušnou částku u finančního úřadu.

(2) K žádosti strany může od dalšího trestního řízení býti upuštěno, když strana před vynesením rozsudku složí kromě zkrácené daně přiměřenou pokutu a vzdá se dalších opravných prostředků. Výši upouštěcí částky stanoví finanční úřad I. stolice. Strana může do 8 dnů prostřednictvím tohoto úřadu žádati, aby upouštěcí částku ustanovil finanční úřad II. stolice (§ 21, odst. 2.), který však není vázán návrhem finančního úřadu I. stolice.

§ 45.

Promlčení.

(1) Právo státu vyměřiti tyto daně promlčuje se v 5 letech. Promlčení počíná od uplynutí správního roku, ve kterém strana dostala své povinnosti podati přiznání nebo dodatí podklady k vyměření, nebo není-li straně taková povinnost uložena, od uplynutí správního roku, ve kterém příslušná daňová pohledávka povstala.

(2) Nebyla-li vinou strany daň vyměřena, nebo opomněla-li strana buď zcela nebo z části zaplatiti daň, když daň se platí bez úředního předpisu, počíná lhůta běžeti teprve po uplynutí onoho správního roku, ve kterém úřad nabyl možnosti daň vyměřiti neb předepsati. Při dodávkách neb výkonech nepodnikatelů, při nichž daň nebyla zaplácena způsobem, naznačeným v §§ 13 a 31, počíná promlčecí lhůta běžeti od uplynutí správního roku, ve kterém nabyl finanční úřad vědomosti o do-

dávce nebo výkonu. Uplynulo-li však dříve, než úřad nabyl možnosti daň předepsati, 30 let od konce správního roku, ve kterém povstala příslušná daňová pohledávka, nelze vyměřovací právo vykonati.

(3) Právo vyměřiti částku, o kterou bylo nesprávným vyměřením daně méně předepsáno, promlčí se ve třech letech od uplynutí správního roku, ve kterém se stala původně vyměřená daň splatnou.

(4) Promlčení přeruší se v případech 1 až 3 takovými úkony provedenými úřadem k vyměření daně, o kterých byla strana zpravena. Od uplynutí správního roku, ve kterém byl proveden poslední úřední úkon tohoto druhu, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(5) Právo státu požadovati splatnou daň promlčuje se v 6 letech od uplynutí správního roku, ve kterém se stala daň splatnou.

(6) Promlčení splatné daně přeruší se doručením upomínky poplatníku, zavedením exekuce nebo povolením platební lhůty. Po uplynutí správního roku, ve kterém byla doručena poslední upomínka, učiněn poslední exekuční krok, uplynula poslední platební lhůta, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(7) Je-li daň pojištěna ruční zástavou, nemůže býti státu, pokud má zástavu v rukou, namítáno, že opomenul vykonati právo zástavní a nemůže se právo zástavní promlčeti. Také právo dlužníkovu zástavu vykoupiti se nepromlčuje. Pokud však pohledávka přesahuje cenu zástavy, může mezi tím zaniknouti promlčením. Je-li splatná daň zajištěna vkladem do pozemkové knihy nebo záznamem v úředních depozitech, nelze do třiceti let po vkladu nebo záznamu namítati promlčení proti uplatňování práva takto nabytého.

(8) Tresty uvedené v § 42 promlčí se v pěti letech ode dne, kdy přestupek byl spáchán, při přestupcích spočívajících v opomenutí ode dne, kdy opomenutí bylo odčiněno.

§ 46.

Součinnost veřejných úřadů, obcí a jiných osob.

(1) Všechny veřejné, zejména též obecní úřady jsou povinny poskytnouti státním úřadům každou pomoc pro vyměrování daně, přezkoumání údajů strany a provádění dozoru.

(2) Finanční orgány jsou oprávněny od osob, zúčastněných na právním jednání, jež zavdalo podnět k vyměření daně, žádati, aby

podaly vysvětlení potřebná k vyměření daně a předložily spisy, týkající se tohoto právního jednání; žádané doklady musí být v příslušném výměru přesně označeny.

(3) Konečně jest každý povinen v daňových záležitostech jiných osob vydati svědectví nebo jako znalec vypovídati. Výpověď svědeckou nebo znaleckou smějí však odeprít osoby, které jsou s osobou k placení daně povinnou v přímé linii příbuzny, pak manžel neb manželka, bratři a sestry těchto, dále bratři a sestry osob k placení daně povinných. Jiné osoby mohou odeprít výpovědi jen na takové otázky, jichž zodpověděním jim neb osobě, ku které jsou v některém z uvedených poměrů, by byla způsobena bezprostřední a poměrně značná škoda majetková nebo hanba, nebo by vzniklo nebezpečí trestního stíhání, neb porušena byla by svědkova nebo znalecova povinnost k mlčenlivosti, státem uznaná, nebo vyraženo bylo by tajemství podnikatelské.

§ 47.

Poměr k zákonům o osobních daních a k zákonu poplatkovému.

(1) Pokud zákon nestanoví nic jiného, lze užití obdobně předpisů o daních osobních.

(2) Prokáže-li poplatník, že z dodávky movitých věcí zapravil stupnicový poplatek podle ustanovení poplatkových buď hotově nebo v kolcích, větvá se mu tento zaplacený řádný poplatek do daně podle tohoto zákona. Jestliže dodávka byla podle ustanovení poplatkových od poplatku osvobozena, podléhá plně dani podle tohoto zákona.

§ 48.

• Vyloučení samosprávných přírážek.

Daně podle tohoto zákona nemohou být podrobeny přírážkám samosprávných svazků a sborů.

§ 49.

Účinnost zákona. Přejícná ustanovení.

(1) Zákon tento nabude účinnosti dnem 1. října 1921. Dnem 30. září 1921 pozbyvají platnosti zákon ze dne 11. prosince 1919, čís.

658 Sb. z. a n., a zákon ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n. Dosavadní předpisy o vedení veškerých daňových záznamů, o úředních vysvědčeních a osvědčeních (§ 28, bod 3.), jakož i o přiznáních daňových zůstávají v platnosti do doby, kdy obsah a forma jejich budou nově stanoveny.

(2) Ustanovení o zdanění dodávek a výkonů mezi závody téhož podniku a mezi souvislými závody a podniky téhož podnikatele (§ 4, bod 10.) vejdou v platnost dnem, který určí (případně pro jednotlivá odvětví výrobní) nařízení ministerstva financí v dohodě s ministerstvem zemědělství a ministerstvem obchodu.

(3) Doba provedení dodávky neb výkonu rozhoduje o tom, vztahuje-li se na dodávku resp. výkon ustanovení tohoto zákona anebo zákonů ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., a ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n.

(4) Při dodávkách a výkonech, smluvných před 1. říjnem 1921, provedených však po 30. září 1921, je dodavatel oprávněn daňové zvýšení zvláště účtovat a cenu o ně zvýšiti. Zvýší-li dodavatel úplaty podle ustanovení tohoto zákona, nebo má-li příjemce z téhož důvodu nárok na snížení úplaty, nemůže změna úplaty takto nastalá býti důvodem zrušení smlouvy, nebylo-li ve smlouvě jinak ustanoveno.

(5) Příjemce dodávek nebo výkonů, provedených po 30. září 1921, jest oprávněn žádati poměrnou srážku daňovou z úplaty za dodávku nebo výkon vůči svému dodavateli, jde-li o dodávku neb výkon, na které tento zákon stanoví sazby menší neb které dani nepodrobuje. Jestliže dodavatel daň již státu odvedl, má příjemce nárok na vrácení daně vůči státu. Podrobnosti stanoví nařízení.

(6) Podnikatelé, kteří nejsou výrobci a mají ještě dne 1. října 1921 na skladě zboží, zdaňované dříve v drobném prodeji, avšak podle tohoto zákona zdaňované u výrobce nebo pouze při dovozu, musí se při vybírání a odvádění daně řídit předpisy zákonů ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., a ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., s tou obměnou, že v případě §u 28, bodu 3., cit. zák. nutno vybrati a odvésti daň 2% ní místo daně 1% ní. Výrobci však musí dnem 1. října 1921 počínajíc odvésti z veškeré své tržby za přepychové předměty daň 12% ní.

(7) Podnikatelé, kteří mají dne 1. října 1921 na skladě zásobu předmětů prohlášených

teprve tímto zákonem za zboží přepychové, musí tuto zásobu zdaniti při prodeji 10%ní přepychovou daní v drobném prodeji; jestliže však zboží toto sami vyrobili neb z ciziny dovezli, musí, nejedná-li se o zboží, zdaňované v drobném prodeji, zásobu zdaniti při dodávce 12%ní přepychovou daní. Proto musí o této zásobě zboží poříditi do 14 dnů po dni, kdy zákon nabyl platnosti, inventuru podle stavu ze dne 1. října 1921; výsledek inventury zapíše jakožto první položku do předepsaného zásobníku (knihy skladní).

(8) Zákon tento přestane platiti koncem r. 1923.

§ 50.

Provádění zákona.

Ministru financí, spravedlnosti, obchodu a vnitra, jakož i ministru zemědělství se ukládá, aby zákon tento provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Popelka v. r.

Seznam přepychových předmětů

podrobených dani podle hlavy II. tohoto zákona.

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
A. Potraviny. 1. Cukrářské zboží: a) bonbony, i když obsahují mentol, ty- mol, pinol a jiné etherické substance; b) cukrářské, kakaové a čokoládové výrobky; c) jemná pečiva, obsahující tuk, cukr nebo vejce. Přepychovým zbožím nejsou: ad a) v lékárnách vyrobené farmaceutické cukrovinky, obsahující officinální lé- čebné součástky, jako pasta liquiri- tiae (sladké dřevo), pasta altheae (ibišový kořínek), pasta jujubae a santoninky; ad b) umělý med, syrub, kompoty, mar- melády, jams, gelée (ovocné rosoly), formovaná čokoláda, kandis a kon- sumní cakes volně sypané; ad c) zboží perníkářské. 2. Kaviár, ústřice, mořští raci (též kon- servované v krabicích). 3. Jižní ovoce. Přepychovým zbožím nejsou: citrony, průmyslové fíky, čaj, kakao, kakaové máslo a boby, káva a koření, na př. pepř, květ, hřebíček, nové ko- ření, vanilka, paprika, zázvor, skořice, badián. 4. Jemné sýry (ementálský [groyský, švýcarský], parmasán, edamský [adam- ský, aidamský], gouda [gauda], che- ster, gorgonzola, roquefort, gervais, cammembert, strachino di Milano, brie [fromage de Brie], imperial, neuf- chatel, romadour).	nehledíc na cenu "	u výrobce " " " " pouze při dovozu " " " " " " u výrobce

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
B. Kožešiny. a) kožešiny surové i zpracované, vyjma obyčejných ovčích, králíčích, zajacích a kočičích, z domácích druhů těchto zvířat, t. j. druhů také v tuzemsku žijících; b) imitace drahých kožešin, vzniklé zušlechtěním obyčejných kožešin (na př. králíčích, zajacích, kočičích) stříháním a barvením; k imitacím drahých kožešin však nepatří obyčejné barvené ovčí a beráncí kožešiny; c) výrobky z kožešin, uvedených pod a) a b), i když kožešina (imitace) tvoří pouze součástku (podšívku, límec), nebo ozdobu (lemování, proužky) předmětu; Kožešinové předložky se pokládají za výrobky z kožešiny,	nehledíc na cenu " " " " " "	v drobném prodeji " " " "
C. Potřeby pro domácnost. I. Nábytek (dřevěný neb kovový), obložení stěn, parketové podlahy. 1. Úplná zařízení: a) jídelny; b) ložnice; c) kuchyně; d) salonu; e) pánského pokoje; Za úplné zařízení se pokládá zpravidla: ad a) kredenc, stůl, 6 židlí, stříbrník neb knihovna; " b) 2 postele, 2 noční stolky, 2 skříně, umyvadlo neb toleta; " c) kredenc, stůl, 2 židle, police, lavice a sedačka; " d) pohovka, 2 křesla, 2 židle, 1 stolek, zrcadlo, skříň; " e) knihovna, psací stůl s křeslem, pohovka, stolek, 2 křesla.	při ceně nad 15.000 Kč " " " 12.000 Kč " " " 4.000 Kč nehledíc na cenu při ceně nad 10.000 Kč	" " " " " " " " " "

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
2. Jednotlivě prodávané kusy a) nehledíc na cenu: klubovky, lenošky a křesla koží a látkami vypravená, křesla a lenošky vyřezávané, pohovky kožené, houpací židle, trumeau zrcadlová, květinové stolky, sloupky pod sošky, stříbiníky, servirní a čajové stolky, taburety, bankety, markýzky (causeuses), jardiniery, b) podle ceny: kredenc, psací stůl, společenský stůl, jídelní stůl, skříň na šaty neb prádlo, knihovna, postel (bez vložky), noční stolek, umyvadlo, toiletní stolek, pohovka, židle, křeslo, otoman, stěna (do předsíně), skříň do předsíně, Za lenošky se nepokládají židle nízce (bez per) čalouněné.	nehledíc na cenu při ceně nad 5000 Kč " " " 2000 Kč " " " 800 Kč " " " 2000 Kč " " " 2000 Kč " " " 2500 Kč " " " 1400 Kč " " " 800 Kč " " " 2400 Kč " " " 1000 Kč " " " 1000 Kč " " " 200 Kč " " " 300 Kč " " " 800 Kč " " " 500 Kč " " " 1200 Kč	v drobném prodeji "
3. Nábytek mosazný, čínský, japonský, turecký a jejich imitace.	nehledíc na cenu	" "
4. Obložení stěn ze dřeva vyjma z měkkých hladkých prken.	" " "	u výrobce
5. Parketové podlahy vykládané, pak par- ketové podlahy skládané z různých druhů dřev neb různobarevných dřev.	" " "	"
II. Zboží košíkářské:		
1. Nábytek rákosový, peddigový, bam- busový.	" " "	"

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
převážně hedvábnou je látka, obsahuje-li více než 50% hedvábí. Umělé hedvábí nespadá pod pojem hedvábí podle zákona. b) brokát; c) gazy (závoje) mimo gazy obvažové; tyly vyšíváné a filetová tkaniva vyšíváná, i když nejsou úplně nebo převážně z hedvábí. Přepychovým zbožím však nejsou bavlněné tyly bavlnou strojně vyšíváné, dále gazy k leptání, bouretty a vlněné podklady k leptání pro výrobu krajek, výšivek a záclon.	nehledíc na cenu	u výrobce
9. Látky na oděvní, ložní a stolní prádlo:	" " "	"
a) látky úplně neb převážně z hedvábí neb z lněného batistu;	při ceně nad 130 Kč	"
b) látky jiného druhu.	za 1 m ²	"
10. Prádlo oděvní, stolní a ložní:	nehledíc na cenu	"
a) prádlo oděvní, stolní a ložní z látek úplně neb převážně (přes 50%) hedvábných neb z čistě lněného batistu;	při ceně nad 120 Kč	"
b) stolní prádlo z jiných látek;	za m ²	"
c) ložní prádlo z jiných látek:	při ceně nad 1600 Kč	"
celá souprava na 1 postel,	" " " 800 Kč	"
větší kus (peřiny a plumeau),	" " " 260 Kč	"
menší kus (polštář).	" " " 120 Kč	"
11. Šály a šátky, čítajíc v to nevroubené šátky (squares) nehledíc k materiálu.	za kus	"
12. Kravaty a kravatové látky:	při ceně nad 60 Kč	"
a) kravaty hotové jakéhokoliv druhu;	za kus	"
b) kravatové látky jakéhokoliv druhu;	při ceně nad 140 Kč	"
	za 1 m délky	"
13. Pletené zboží (kromě kravat):	nehledíc na cenu	"
a) pletené zboží hedvábné neb převážně hedvábné (punčochy, rukavice atd.);	při ceně nad 120 Kč	"
b) pletené oděvní předměty z jiných látek:	" " " 800 Kč	"
čepice,		
ostatní pletené oděvní předměty.		
14. Ozdobné stuhy a prýmký:	nehledíc na cenu	"
a) ozdobné stuhy úplně neb převážně (přes 50%) z pravého hedvábí;		

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
b) prýmký, porty, šňůry a třapce s povrchem úplně neb převážně (přes 50%) z pravého hedvábí nebo z jiných látek ve spojení s kovovými nitkami.	nehledíc na cenu	u výrobce
15. Krajky, výšivky:		
A) Zboží prodávané podle délky:		
a) strojové,	při ceně nad 30 Kč za 1 m	"
b) ručně pracované;	" " " 60 Kč za 1 m	"
B) Zboží tvořící ucelené kusy:		
1. dámské a dětské límce, šály, pasy, dětské slintáčky, čepečky a tablety (do výměry 40×40 cm):		
a) strojové,	" " " 30 Kč za kus	"
b) ručně pracované;	" " " 60 Kč za kus	"
2. tablety (přes 40×40 cm), pokrývky, běže, polštáře:		
a) strojové,	" " " 100 Kč za kus	"
b) ručně pracované;	" " " 200 Kč za kus	"
C) Hotové bluzy a roby.	" " " 300 Kč za kus	"
IV. Klobouky:		
a) dětské;	při ceně nad 150 Kč	"
b) pánské;	" " " 200 Kč	"
c) dámské;	" " " 300 Kč za kus	"
Výrobce je, kdo dokončuje výrobu klobouku tak, že jej lze prodati konsumentovi k používání.		
V. Cizokrajní ptáci a ozdobná péra.		
Cizokrajní ptáci a ozdobná péra z cizokrajních ptáků na dámské klobouky.	nehledíc na cenu	pouze při dovozu
VI. Deštníky a slunečníky.		
Deštníky a slunečníky z látky úplně nebo převážně (přes 50%) z pravého hedvábí neb krajkové.	" " "	u výrobce
VII. Obuv:		
Obuv se svrškem hedvábným, polohedvábným, brokátovým, ševrovým (zlaceným, stříbřeným, bronzovaným), obuv částečně neb zcela lakovou kůží obsazená, sportovní obuv tenisová, kopací a k lyžím.	" " "	"
Pouhé lakové špičky nejsou obsazením.		

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
VIII. Nádobí a ozdobné předměty pro domácnost a kanceláře z porcelánu, fayence, terrakoty, majoliky a kovu. 1. Nádobí a ozdobné předměty z porcelánu a fayence: a) nádobí porcelánové a fayencové, zdobené kovovými barvami bez lesku (zlatou barvou bez lesku, zlatem polírovaným, stříbrem bez lesku). Výrobcem je ten, kdo dohotovuje výrobu dekorováním zboží výše uvedeným způsobem. b) ozdobné dekorativní předměty z porcelánu, fayence, terrakoty, majoliky a hlíny vůbec: na př. figury, vázy, sošky, talíře na stěnu, jardiniery, nippy, bonboniery, toaletní soubory atd. 2. Předměty z niklu, mědi, cínu neb ze směsi těchto kovů (bronzu, mosazi, tombaku, alpaky, alpaky posříbřené, nového stříbra, čínského stříbra, pakfongu, alfenidu, argentanu a britského kovu [britannia]): a) nádobí z těchto kovů a jich směsí mimo kotle měděné, jednoduché přístroje (vidličky, nože, lžíce a lžičky) a nádobí těmito kovy neb jejich směsí potažené; nádobí z čínského stříbra jest však v každém případě přepychovým zbožím; b) ozdobné předměty z těchto kovů a jich směsí; 3. Ozdobné předměty z jiných kovů kromě ušlechtilých kovů a jich směsí (na př. spolkové odznaky atd.), pokud nepodléhají dani jako předměty umělého zámečnictví. Ozdobnými předměty rozumějí se předměty, při kterých povaha předmětu jako ozdobného určuje se dekorativní úpravou neb cennějším materiálem. Přepychové dani jsou tedy zvláště podrobeny: předměty z čínského stříbra vůbec, dále předměty z alpaky a z alpaky posříbřené, stojany na	nehledíc na cenu při ceně nad 100 Kč za kus nehledíc na cenu při ceně nad 100 Kč za kus při ceně nad 100 Kč za kus	u výrobce " " " " "

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
ovoce a cukroví, mísy na kompoty a nářezy, nádoby na sušenky, nádoby na marmelády a pod., chladiče na víno, kotlíky na čaj, bowle, čajové a kávové garnitury, karafinky, přístroje na likéry, podnosy k servírování, kávostroje, svícní, kuřácké soupravy, psací soupravy, alba a památníky, kalamáře, rámce beze skla, figury, toaletní soubory, košíčky na pečivo a ovoce, vázy, květináče, poklopy na sýr a máslo, mísy na ryby a na chřest, pak džbány na víno, jardiniery, bonboniery, stojany na hole atd. IX. Sklo. 1. Duté sklo: předměty z dutého skla broušeného, rytého, leptaného nebo barevnými vzorky a kresbami opatřeného neb jinak dekorovaného. Dutě broušená, optická, dále lisovaná, opticky broušená skla, vyrobená z křišťálového skla, nejsou podrobená přepychové dani. Totéž platí o sklech do kapesních hodinek a sklech optických do skřípců a brýlí. Ke sklu broušenému, podrobenému dani přepychové, nepočítají se výrobky z dutého skla, při kterých broušení neslouží k výzdobě, nýbrž toliko k dohotovení výrobků, nebo k přizpůsobení vyrobeného předmětu k praktické potřebě. Nelze tedy považovati za broušené předměty, podrobené dani přepychové, výrobky z dutého skla s obroušeným okrajem a dnem nebo se zavrtanou zátkou, anebo kde jest broušení nutno, aby se přizpůsobil výrobek ke kování nebo aby se mohl zatmeliti. Za ryté, leptané anebo malované sklo, podrobené dani přepychové, nelze pokládati předměty, u kterých rytí, leptání a malba neslouží k účelům výzdoby, nýbrž pouze k tomu, aby se vyznačilo cejchování, mira, značky, firma	nehledíc na cenu	u výrobce

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
výrobce anebo objednatele, původ, účel a pod. Ozdoby provedené na hromadném zboží chemicky neb strojově (guilochí, manografii, pantografii, ventografii, gravurou chimique, leptáním, tiskovými matovanými pásky a světlými proužky) nečiní předmět přepychovým zbožím. Obvyčejná stínidla a misky na světlo u lamp, matované nebo z mléčného skla, nejsou rovněž podrobeny dani přepychové. Předměty vyrobené z barevné skelné hmoty nejsou podrobeny dani z přepychu, předpokládajíc, že nejsou broušeny, rytý, leptány nebo pomalovány. Výrobce podle zákona rozumí se u skla broušeného, rytého, leptaného nebo malovaného ten, kdo dohotovuje předmět z dutého skla broušením, rytím, leptáním, malováním nebo montováním tak, že předmět nabývá povahy výrobku podrobeného dani přepychové.		
2. Sklo tabulové:		
a) hlazené zrcadlové sklo (tabule s hlazenou plochou) průhledné i pokládané, lité neb foukané, pak jinak zušlechtnuté skleněné průhledné tabule (malované, leptané, dekorativně pískem broušené atd.).	nehledíc na cenu	u výrobce
Výrobce jest ten, kdo vyrábí zrcadlové tabule (průhledné neb pokládané) způsobilé ku používání.		
Broušená skla do kapesních zrcátek, nepřesahující velikosti 95×135 mm, nejsou přepychovým zbožím.		
Majitel zrcadlového skla, zdaněného přepychovou daní již u výrobce, který sám sklo facetuje, neb jinak zušlechťuje, neb v jiném závodě dá zušlechtit (facetováním, matováním, leptáním, broušením, rytím) platí přepychovou daň, je-li podnikatelem z rozdílu mezi cenou, za kterou		

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
zrcadlového skla nabyt, a cenou, za kterou takto zušlechtěné sklo dále prodal. Bylo-li zušlechtění provedeno jiným podnikatelem než majitelem skla, platí tento jiný podnikatel vedle toho ze své úplaty za výkon všeobecnou daň. Dává-li však facetovati neb jinak zušlechtiti zrcadlové sklo nepodnikatel (soukromník), platí v každém případě ten, kdo zušlechtění provádí, ze svého výkonu přepychovou daň. Foukané sklo tabulové mdlé, mušelinové, vlnité a šupinové, které se používá pouze k účelům stavebním, dani přepychové nepodléhá; leptané a pískem broušené tabule okrasné jsou však dani přepychové podrobeny. Výrobce nábytku, který užije zdaněných skleněných tabulí k výrobě nábytku, má nárok na vrácení daně podle § 38 zákona, zdaní-li se nábytek přepychovou daní; výrobce stěn a dveří nároku toho nemá. Přepychovým předmětem není sklo pouze barevné (červené, bílé, černé atd.), nýbrž tabulové sklo malované, broušené, leptané nebo dekorativně matované. Náhrobní skleněné desky nejsou tudíž přepychovým předmětem. Tlačená, lisovaná nebo pískem dmýchaná nebo vyleptaná písmena ze skla nejsou přepychovým zbožím; b) ozdobné předměty ze skla jakéhokoli druhu pro domácnost a kanceláře. Ozdobnými předměty ze skla nejsou pouťové obrázky zasklené obyčejným nefacetovaným sklem, aneb sklem facetovaným neb zrcadlovým nefacetovaným sklem, nepřesahují-li velikosti 95×135 mm.	nehledíc na cenu	u výrobce

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
X. Ostatní potřeby pro domácnost.		
1. Tapety látkové a kožené, dále papírové imitace hedvábí (soiřety), imitace kůže a imitace velouru, pak tapety se zlateným podkladem a vypouklé.	nehledíc na cenu	u výrobce
2. Ozdobné předměty pro domácnost a kanceláře mimo ze skla, porcelánu, fayence, terrakoty, majoliky a kovu (na př. vějíře, ozdobné předměty z perletě, ze dřeva, z parohů, rohů, celuloidu, lastur, kostí, úbělu, mramoru, papíru atd.). Ozdobnými předměty rozumějí se předměty, při kterých povaha předmětu jako ozdobného určuje se dekorativní úpravou neb cennějším materiálem.	při ceně nad 100 Kč za kus	"
3. Osvětlovací předměty:		
a) lampy stojaté, zvrtné a nástěnná osvětlovací ramínka;	" " " 200 Kč	v drobném prodeji
b) lustry pevné neb stahovací;	" " " 600 Kč	" "
c) závěsy pevné, stahovací a ampule;	" " " 300 Kč	" "
d) stropní osvětlení;	" " " 200 Kč	" "
e) osvětlovací zařízení pro nepřímé světlo;	" " " 400 Kč	" "
f) skleněné ozdoby na osvětlovací tělesa, prodávají-li se zvlášť;	nehledíc na cenu	" "
g) stínidla hedvábná, polohedvábná, volány hedvábné a polohedvábné a stínidla malovaná všeho druhu.	" " "	" "
4. Dětské kočárky.	při ceně nad 1200 Kč	u výrobce
5. Klece kovové (vyjma z obyčejného drátu) a klece vyřezávané.	nehledíc na cenu	"
6. Americká kamna původní i tuzemské výroby a krby kovové, hamrované a jiné.	" " "	"
D. Ostatní přepychové předměty.		
I. Zvířectvo:		
1. Jízdecké koně, pony.	" " "	v drobném prodeji
2. Psi, mimo psy hlídací a řeznické.	při ceně nad 300 Kč	" "
II. Sport, hry, doprava:		
1. Hračky a hry.	" " " 60 Kč	u výrobce
2. Kulečníky a jich příslušenství, i když nejsou určeny pro soukromou potřebu.	nehledíc na cenu	"

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
3. Dopravní prostředky všeho druhu s motorickým pohonem, jich příslušenství a součástky, mimo motorových dresin a lokomotiv, nákladních automobilů a sanitních automobilů zřízených výhradně k dopravě nemocných; motoricky hnané osobní výtahy, kočáry, luxusní vozy a saně pro sport a zábavu a jejich součástky a příslušenství.	nehledíc na cenu	u výrobce
4. Sportovní potřeby:		
a) lyže hýckoriové, lepené, leštěné a skládací nehledíc na délku ostatní lyže jen tehdy, jsou-li určeny pro sportovní zábavu a přesahuje-li jich délka 180 cm;	" " "	"
b) lyžové vázání a jeho součástky;	" " "	"
c) rohačky (sportovky), sportovní sánky. Vynaty jsou sánky s dřevěným sedadlem jednoduché do délky 115 cm, rozchodu sanic nejvýše 30 cm a výšky sedadla do 22 cm, dále dětské sánky k tahání neb postrkování s opěradlem a všechny sánky a rohačky pro dopravu;	" " "	"
d) tenisové sítě a míče, strunové rakety, houpací sítě, krokety, míče zhotovené z kůže a jejich pláště a duše, hockeyové, tonkinové a bambusové hole k lyžím, horské sportovní motyčky (Eispickl), fleurety, šermířské kukle, rukavice a jiné šermířské potřeby, brusle „Jackson Hayes“ a jich imitace, jakož i všechny druhy poniklovaných bruslí;	" " "	"
e) zábavní a sportovní loďky a jachty, jich součástky a příslušenství.	" " "	"
5. Ostatní potřeby:		
a) kočárové svítilny;	" " "	"
b) gumové obruče na kočáry a luxusní vozy;	" " "	"
c) hole mimo uvedené pod č. 4d) a rukověti k holím;	" " "	"
	při ceně nad 100 Kč	"

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
III. Toiletní prostředky.		
1. Voňavky a všechny přístroje k jejich používání.	nehledíc na cenu	u výrobce
2. Vonné mastě.	" " "	"
3. Esence, t. j. etherické oleje a chemické syntetické látky výlučně pro výrobu voňavkářského zboží.	" " "	"
4. Pomůcky:		
a) hřebeny z pravé želvoviny neb ze slonové kosti;	" " "	"
b) všechny účesové hřebínky a ozdoby, spony a jehlice z kteréhokoliv materiálu;	" " "	"
c) kartáče na vlasy, pokud jsou vyrobeny ze želvoviny pravé neb umělé, z pravé neb umělé slonové kosti nebo ebeny, kartáče na šaty a štětce ku holení, pokud nejsou dle následujícího odstavce od přepychové daně osvobozeny.	" " "	"
Dani přepychové nejsou podrobeny: hřebeny z rohu, dřeva, celulóidu, kaučuku nebo aluminia, obyčejné vlasnice železné neb mosazné, zubní kartáčky, zubní pasty, zubní prašky, zubní mýdla a ústní vody, glycerin, mycí žínky a třecí pasy, mycí houby, kartáčky k mytí rukou a těla, kartáče na šaty a štětce k holení v obyčejném provedení ve dřevě, které jest leštěné neb lakované.		
5. Tajné prostředky.	" " "	"
6. Toiletní mýdla mimo mýdla medicínální, obyčejná jádrová, glycerinová, desinfekční, dětská pěnová a k holení.	" " "	"
7. Umělé vlasy a vlasové práce.	" " "	"
8. Krémy mimo krémy zubní a k holení.	" " "	"
9. Pomády.	" " "	"
10. Pudry mimo zasypací prašky.	" " "	"
11. Líčidla.	" " "	"
12. Toiletní vody mimo francovku a desinfekční prostředky (odorit, odoform).	" " "	"
13. Necessary, t. j. veškeré přístroje manikury a pedikury, ať jsou v pouzdech	" " "	"

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
či bez nich (na př. nůžky, pilničky atd.), pak toaletní soupravy v pouzdrech pro cestování.	nehledíc na cenu	u výrobce
14. Prostředky k barvení vlasů a vousů.	" " "	"
15. Všechny ostatní pomůcky ku pěstění krásy.	" " "	"
Toaletními prostředky dani přepychové podrobenými se nerozumějí britvy, nůžky na stříhání vlasů, samoholicí přístroje s náhradními nožíky, řemeny na britvy a pasty na tyto řemeny.		
IV. Brašnářské a sedlářské zboží.		
1. Kufry cestovní a vzorkovníky, vysoké i ložní, nehledíc na materiál, kožené cestovní brašny a vaky, cestovní kasety kožené jakéhokoliv druhu, cestovní kasety z plachtovice koží lemované, kožené tašky na spisy a peníze, schránky na doutníky, tobolky na psaní, kasovní portefeuille, dámské pasy z kůže neb imitace, dámské kabelky kožené a látkové, peněženky kožené neb z jiného materiálu, kožené karabáče a obojky na psy.	při ceně nad 600 Kč " " " 300 Kč " " " 400 Kč " " " 400 Kč " " " 350 Kč " " " 200 Kč " " " 200 Kč " " " 200 Kč " " " 100 Kč " " " 250 Kč " " " 150 Kč " " " 40 Kč	" " " " " " " " " " " "
2. Nehledíc na cenu: kožené schránky na skvosty, kožené podložky na psaní a mapy, kožené krabice na klobouky, kožené necessairy, brašny a závitky na potřeby cestovní, kožené pytle na prádlo, kožená neb plátěná pouzdra na rakety, kožená pouzdra na límce, manžety, deštníky, kukátka a lovecké pušky, kožené kasety na fotografické přístroje, kožené lovecké brašny, kasety a pasy.	nehledíc na cenu	"
3. Postroje kočárové, poprsní i chomoutové, kočárové biče obloukové a jízdecké biče, ústroje na jízdecké		

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
koně, pokrývky pod sedlo (mimo houně), koňské masky.	nehledíc na cenu	u výrobce
V. Nožířské výrobky.		
• Nože a nůžky.	při ceně nad 40 Kč	"
Jídelní nože a nůžky jsou přepychové dani podrobeny, mají-li držátko zhotovené z ušlechtilých hmot, uvedených v oddělení D X seznamu, zvláště ze stříbra, zlata, slonoviny atd., pak jsou-li ozdobnými předměty pro domácnost, na př. mají-li střenky z perletě.		
Obyčejné břitvy, přístroje holicí, nože kuchyňské, nože a nůžky, sloužící pro potřebu průmyslu, řemesla a zemědělství a nože s ebenovými držátky nejsou podrobeny dani přepychové.		
VI. Výrobky umělého zámečnictví a pasířství z jakéhokoliv kovu.		
1. Reliefy a ozdoby:		
a) kované a tepané;	" " " 400 Kč	"
b) tlačené.	" " " 300 Kč	"
2. Zámky, náhrobní svítilny a koše.	" " " 500 Kč	"
3. Popelnice.	" " " 700 Kč	"
4. Kovaná zábradlí, mříže a kříže.	nehledíc na cenu	"
5. Jinaké umělecké práce kované, tepané neb tlačené mimo osvětlovací tělesa.	při ceně nad 500 Kč	"
VII. Starožitnosti a sbírky známek.		
1. Starožitnosti, t. j. předměty uměleckého či historického významu pocházející z doby před rokem 1870 s vyloučením imitací. Z prací textilních: pletiva, tkaniny, výšivky, krajky, bohoslužebná roucha, kroje; z prací kožených a lepených: tapety, práce knihařské a pod. Miniatury. Malba na skle, práce ze skla, jako: stolní příbory, zrcadla a pod. Výrobky hliněné, majolika, fayence, kamenina, porcelán, kachle a pod. Email, šperky, náčiní bohoslužebné. Předměty kuté, tepané a lité ze železa, mědi, cínu a bronzu,		

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
jako: mříže, zámky, kování, kříže, svítilny, zbroj a zbraně. Sochy, reliefy. Řezby ze slonoviny, práce z kamene, z rohoviny, úběle, mastku a pod. Vějíře. Mosaiky, kameje. Obrazy, nábytek, hodiny, lustry, svícny, rámy a pod. 2. Sbírky poštovních známek.	při ceně nad 200 Kč za kus při ceně nad 200 Kč	v drobném prodeji a při vývozu v drobném prodeji
VIII. Fotografie, grafika, obrazy, vazby.		
1. Fotografie: a) omalované akvarelovými nebo olejovými barvami, fotografie zhotovené uhlotiskem, gumotiskem, platinotypií, olejotiskem, bromolejotiskem a olejotiskovým přetiskem; b) fotografie původní i zvětšeniny jiné než uvedené pod a), počínajíc velikostí 18/24; c) semiemaily, t. j. fotogramy do šperků.	nehledíc na cenu a velikost nehledíc na cenu " " "	u výrobce " "
2. Umělecké reprodukce všeho druhu zhotovené tiskem s výšky, z hloubky neb s plochy. Reprodukční plotny nejsou přepychovým zbožím.	při ceně nad 250 Kč	v drobném prodeji
3. Obrazy, lepty, kresby umělců malířů neb kreslíčů.	" " " 500 Kč	" "
4. Plastiky: a) originály umělců sochařů, pokud nejsou osvobozeny podle § 28, bod 2., zákona; b) ostatní plastiky se zdaňují jako ozdobné předměty (odd. C VIII a C X).	" " " 500 Kč	" "
5. Umělecké vazby knih, diplomů, adres a pod., provedené podle návrhu uměleckého v kůži a ručně zlacené neb tepaným kovem ozdobené. Alba patří k ozdobným předmětům v domácnosti (oddíl C-X č. 2. seznamu).	nehledíc na cenu	u výrobce
IX. Hudební nástroje, hudební stroje a jiné potřeby pro hudebníky.		
1. Klavíry, pianina, harmonia. 2. Hudební stroje uváděné v činnost strojem neb mechanickým způsobem,	" " "	v drobném prodeji

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
jich součástky a příslušenství (na př. phonoly, pianoly, orchestriony, gramofony, fonografy, kolovrátky, samohrací stroje všeho druhu, reprodukční desky, válce a pásy, kterými se mechanické hudební stroje rozezvučí).	nehledíc na cenu	u výrobce
3. Ostatní hudební nástroje všeho druhu (na př. strunové a dechové nástroje, bubny, činely, zvonkové hry, tahací harmoniky atd.).	při ceně nad 600 Kč	v drobném prodeji
4. Smyčce.	" " " 200 Kč	" "
5. Pouzdra na hudební stroje a stojany na noty.	" " " 200 Kč	" "
6. Kolovrátky a hrací strojky s nejvýše 21 tony, okariny a foukačí harmoniky.	" " " 60 Kč	u výrobce
X. Ušlechtilé hmoty a výrobky z nich, hodiny a hodinky.		
1. Ušlechtilé hmoty, t. j. stříbro a zlato (vyjímaje to, které bylo dovezeno bankovním úřadem ministerstva financí nebo osobami, které je tomuto úřadu odevzdají), platina, drahokamy, polodrahokamy, perle, jantar, slonovina, mořská pěna, želovina a eben.	nehledíc na cenu	v drobném prodeji
Drahokamy rozumějí se: diamant, korund (safir, rubín), z berylů smaragd; polodrahokamy rozumějí se veškeré syntetické drahokamy, pak pravé polodrahokamy, zvláště chrysoberyl (alexandrit, kočičí oko), spinell, topas, beryl (aquamarín, chrysolith a zlatý beryl), cirkon (hyacinth), opál, granát (pyrob), turmalín, peridot, olivín, dichroit, cyanit, dioplas, diopsid, vesuvian, tyrkys; z křemenů: ametyst, horský křišťál, záhněda, citrín, morganit, růženín, kočičí oko, dále jaspis, chalcedon (karneol, plasma, chrysopras, achát), živec (adulár, amazonský kámen, labradorit), lazurový kámen, nephrit, jadeit, spodumen (kuncit, hiddenit, lithium-smaragd), haematit, lepidolit, obsidian, malachit, atlasový živec, aragonit, gagat (jat).		
Doublety nepočítají se k polodrahokamům.		
Perlami rozumějí se pouze pravé perle (též japonské).		

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
Dani přepychové nejsou podrobeny: a) snubní prsteny ze stříbra, z nového zlata (pod 250/1000), ze 14karátového zlata (do 580/1000), pokud váha jednoho kusu nepřesahuje 6 g; b) předměty sloužící ku náhradě poškozených nebo vyňatých částí lidského těla (na př. umělé zuby a chrupy); c) předměty z nepravého kovu pozlacené (doublované), nebo postříbřené; nepravými kovy rozumějí se směsi, které neobsahují žádného zlata ani stříbra. O předmětech z alpaky, alpaky postříbřené, nového stříbra, čínského stříbra atd. viz oddíl C VIII seznamu. 2. Předměty z ušlechtilých hmot i ve spojení s jinými hmotami zhotovené. 3. Hodiny a hodinky: a) hodiny visuté neb stojaté (úplné); b) samotné hodinové stroje; c) samotné skříňové hodinové; d) kapesní a náramkové hodinky z ušlechtilých hmot. Niklové neb ocelové hodinky nejsou přepychovým zbožím.	nehledíc na cenu při ceně nad 600 Kč " " " 300 Kč " " " 300 Kč nehledíc na cenu	v drobném prodeji " " " " " " " "
XI. Květiny přírodní a umělé. 1. Květiny skleníkové, t. j. květiny, které se celoročně pěstují pod sklem (na př. všechny druhy palem, orchideje, krotony, pestrolisté draceny, listnaté begonie, teplodomé kolousy a veškeré druhy jemné zeleně). Přepychovým zbožím nejsou: a) květiny, které se zprvu pěstí ve sklenících, ale později vysazují do volné přírody, na př. azalky, alpské růže, pelargonie, fuksinky, nobelie a jiné zelené lupenité rostliny; b) květiny, které se napřed pěstují mimo skleníky a do skleníku se dávají na krátkou dobu, jen aby se připravily k trhu.	" " "	" "

Druh předmětu	Cena rozhodná pro povahu přepychového předmětu	Způsob zdanění
2. Květiny umělé a preparované. 3. Květinové soupravy z přírodních květín. 4. Květinové soupravy z umělých neb preparovaných květín aneb kombinované z přírodních a umělých neb preparovaných květín ad 3. a 4. Květinovými soupravami se rozumějí veškeré soupravy zhotovené z přírodních, sušených a umělých květín nehledíc na to, slouží-li k ozdobě domácnosti, obleků, klobouků, kromě toho věnce, příležitostné dary a pod. Při umělých květinách nerozhoduje, je-li souprava vyrobena z tkané látky nebo papíru a pod. Při soupravách jest dani přepychové podrobena celá kupní cena, tedy také cena vedlejších pomůcek k soupravě náležejících (košíků, drátů, pentlí a pod.).	při ceně nad 30 Kč za kus při ceně nad 100 Kč při ceně nad 50 Kč za kus	u výrobce v drobném prodeji u výrobce
XII. Optické přístroje. 1. Fotografické přístroje* všeho druhu a jich příslušenství (stativy, objektivy, závěrky, kasety a filtry). 2. Kinematografické přístroje k snímkům a ku promítání a jich náhradní součástky. 3. Hotové ku projekci způsobilé filmy pro biografy mimo filmy určené pro veřejně přístupné biografy. 4. Lorgnony, triédry a kukátka se zvětšením nejvýše 3$\frac{1}{2}$násobným. Dalekohledy (mimo triédry) na jedno neb dvě oči se zvětšením 4- a vícenásobným nejsou přepychovým zbožím.		
XIII. Zbraně. Ruční střelné zbraně všeho druhu a jich součástky.		
XIV. Výrobky kamenické a sochařské. 1. Kamenné kryty hrobů a hrobek, čítajíc v to obruby, též obruby samotné:		